

[Tørnæs]

Der er naturligvis i et teknologisk højt udviklet samfund som det danske altid en risiko for, at en konflikt inden for en relativt lille gruppe, der arbejder i nøglestillinger og beklæder nøgleposter, kan sætte vitale samfundsfunktioner i stå.

Det er klart uacceptabelt, at en konflikt om løn- og arbejdsvilkår, der berører ca. 1.500 ansatte, udvikler sig til at lamme vitale samfundsfunktioner. Det er jo ikke alene statsforvaltningen som f.eks. toldvæsen og skattevæsen, der i større og større omfang berøres af den løbende konflikt. Det er jo også de enkelte borgere, der bliver udsat for stadig større gener. F.eks. kan pensionisterne ikke få udbetalt deres tilgodehavende i tilfælde, hvor det skyldes det forhøjede personfradrag.

Der er således ingen tvivl om, at en fortsættelse af konflikten er uacceptabel for det danske samfund, og da det ikke har været muligt for parterne at nå en forhandlingsløsning, hvad vi selvsagt helst havde set, er dette lovforslag en nødvendighed.

Traditionelt kan der ved sådanne lovindgreb bruges tre modeller: en forlængelse af eksisterende overenskomst, at ophøje et mæglingsforslag til lov eller at bruge indgåede aftaler på andre tilsvarende områder.

Hvis man havde brugt en forlængelse af den eksisterende overenskomst, ville der ikke have været tale om nogen lønforhøjelse til edb-medarbejderne. Og da der ikke ligger noget mæglingsforslag, er det naturligvis ikke muligt at ophøje det til lov. Tilbage står så den sidste og i dette tilfælde også bedste løsning: at anvende allerede indgåede aftaler fra sammenlignelige områder. Det er da også det, der er sket med lovforslaget.

Edb-operatørerne vil således stort set få de samme reguleringer, som der allerede er aftalt inden for TFU-området, hvilket vi finder helt rimeligt.

Det forudsættes også i loven, at der etableres et paritetisk nævn til at træffe afgørelse om fordeling af de fastlagte rammebeløb. Der er således åbnet mulighed for, at man inden for området efter forhandling kan tilgodese særlig berettigede krav.

Vi kan således støtte lovforslaget.

Statsministeren har i forgangne weekend lagt ud med en ny samfundsmodel, og det går nu land og rige rundt. Jeg vil tillade mig at citere statsministerens oplæg fra en pressemeddelelse af 16. august 1987 fra Det Konservative Folkepartis pressebureau, hvor statsministeren citeres for følgende:

»I dette samfund, som vi nu er på vej ind i, bliver der ikke brug for socialisme eller andre stivnede samfundsmodeller. Mange reaktionære organisationsstrukturer, som kunne have en berettigelse i det gamle industrisamfund, vil blive umulige og overflødige. Vi vil alle blive mindre afhængige af de centralistiske magtcentre, der så gerne vil varetage vores interesser. Vi vil selv kunne mere og bestemme mere.«

Og statsministeren fortsætter:

»Jeg er overbevist om, at de holdninger og ideer om forholdet mellem det enkelte menneske og samfundet, som firkløverpartierne bygger på, langt bedre passer til den samfundsudvikling, der nu vil komme.«

Allerede 48 timer efter, at statsministeren har fremsat denne samfundsprogramerklæring, får vi så en anskuelseundervisning i, hvordan statsministeren har tænkt sig at udlægge sin samfundsudvikling, firkløverets samfundsudvikling, de borgerlige partiers samfundsudvikling.

Det gør statsministeren og regeringen ved på god gammel centralistisk vis at gribe ind i en overenskomstmæssig arbejdskonflikt mellem staten/Datacentralen og PROSA.

Og hvad er begrundelsen for, at regeringen ønsker at tilsidesætte sine egne ønsker om decentralisering osv.? Jo, det er såmænd, at regeringen har sat nogle ting i gang, som regeringen ikke har styr på. PROSA har på baggrund af regeringens forhandlingstræghed iværksat strejker for omkring 150 medarbejdere, hvor der i vid udstrækning var taget hensyn til følsomme områder. Regeringen ønskede at få afsluttet konflikten hurtigt og lockoutede ca. 400 edb-medarbejdere, hvilket ramte en række følsomme områder inden for skattevæsenet, Statens Lønanvisning, Udenrigsministeriet, Statens Uddannelsesstøtte og internationale registre over farlige kemiske stoffer, et register, som skal bruges i forbindelse med eventuelle ulykker.

Det er regeringen selv, der har sat sig i den situation, at konsekvenserne af denne konflikt bliver så alvorlige, at det får uover-